

inspektøren fører Tilsyn med Overholdelsen af de i nærværende Lov for Bankerne givne Forskrifter. Hans Afgørelse kan indankes for Handelsministeren. Det paahviler Bankinspektøren i Overensstemmelse med derom af Handelsministeren givne Forskrifter at foretage jævnlige Undersøgelser af de enkelte Bankers Virkemaade og Forhold, hvorved der ikke af Bankerne maa forholdes ham nogen Oplysning.“ I Overensstemmelse hermed er der under 29. Juni 1921 af forhenværende Handelsminister Tyge Rothe udsendt en Instruks for Bankinspektøren, som bestemmer, at hans Undersøgelses Formaal skal være at konstatere, „dels om de i Bankloven og i Banksens stadfæstede Vedtægter indeholdte almindelige og specielle Forskrifter og Paabud er iagttaget, dels om Banksens Bogholderi, Statusopgørelser og Balancer samt Regnskabsvæsen i øvrigt tilligemed Revisionen af den hele Forretningsgang er betryggende og i Overensstemmelse med sunde Forretningsprincipper. Hvis Bankinspektøren paa Grundlag af det til Bankinspektøren indgaaede Materiale, enten dets positive Oplysninger eller dets Mangler, eller af anden Grund, f. Eks. Indberetningernes fortsatte Udeblivelse, troværdige Forlydender eller lignende, finder det paakrævet eller betimeligt ved Undersøgelse paa Stedet at søge Oplysning om en Banks Virkemaade og Forhold, eller hvis Handelsministeren i øvrigt maatte bestemme det, paahviler det Bankinspektøren udover de i § 1 nævnte periodiske Undersøgelser at foranstalte Undersøgelse af vedkommende Bank paa den efter Omstændighederne bedst egnede Maade ved Henvendelse og Undersøgelse enten i Banken eller paa andet formaals-tjenligt Sted.“

Det havde været rimeligt at lade Bankinspektøren foretage en saadan Undersøgelse efter Sammenbrudet i September, saa meget mere som han jo ikke havde undersøgt Banken siden Juni Maaned. Han kunde til sin omfattende Undersøgelse have faaet tilfornødnet paa Finansloven baade Professor Birck og Professor Axel Nielsen, og hvem det i øvrigt maatte ønskes, og hans Materiale maatte selvsagt kunne tjene til Oplysning og Vejledning for Undersøgelsesretten. Det er en direkte Følge af Bestemmelsen i Bankinstruksens § 8, som siger følgende, hvis den højtærede Formand tillader Oplæsning af det: „Dersom det ved en Undersøgelse maatte vise sig, at Medlemmer af en Banks Bestyrelse eller Direktion eller dens Revi-

sorer har gjort sig skyldige i Forhold, der i Henhold til Banklovens § 21 efter Handelsministerens Forlangende kan gøres til Genstand for Tiltale, skal der snarest muligt efter Undersøgelsens Afslutning afgives Indberetning herom til Handelsministeren. Saadan Indberetning paahviler det ligeledes Bankinspektøren at indsende snarest muligt, naar en Undersøgelse i Henhold til § 4 maatte være paabudt af Handelsministeren“. Den højtærede Justitsminister har imidlertid valgt at overlade baade den bankmæssige og den retslige Undersøgelse til samme Kommission, og dette lod sig ogsaa gøre uden at begaa alt for stor retslig Vilkaarlighed, dersom den højtærede Justitsminister havde udført og fulgt Loven, saaledes som den blev ændret her i Tinget, og saaledes som det fra Lovgivningsmagtens Side var Forudsætningen, at den skulde forstaas, og hvorefter Kommissionen straks skulde være Undersøgelsesdomstol i Modsætning til, hvad der kunde være Hensigten efter Ordene i det af den højtærede Minister forelagte Lovforslag.

Jeg er hermed ved det andet store Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Kommissionens procesmæssige Fremgangsmaade. Ifølge Regeringsforslaget kunde Justitsministeren anordne Kommissionen som ekstraordinær Ret, men han var ikke forpligtet dertil. Lovforslaget var uklart, og jeg tillod mig derfor ved første Behandling at spørge den højtærede Justitsminister, hvad Mening han var, idet jeg henviste til de Kommissioner, der i sin Tid undersøgte Grundejerbankens og Detailhandlerbankens Forhold. Den højtærede Justitsminister svarede mig, at end ikke jeg kunde være i Tvivl om den højtærede Ministers Stilling i denne Sag og om, at han vilde gaa kraftigt til Værks. Min Tvivl ophørte dog først, da jeg ved anden Behandling havde set Ændringsforslagene og hørt Udvalgsordføreren, det ærede Medlem Hr. Pürschels Redegørelse for dem, thi hans Ord lod ingen Plads for Tvivl. Ændringsforslag Nr. 3, siger han, som gaar ud paa, at Kommissionen bliver at anordne som ekstraordinær Ret, „tilsigter kun at gøre det ganske klart, hvad der allerede fra Ministerens Side har været Hensigten, nemlig dette, at Kommissionen straks gøres til en ekstraordinær Ret.“ I Kommissionens Betænkning staar der herom: Ændringsforslag Nr. 3 tilsigter at gøre det klart, at det er Hensigten straks at give Kommissionen Beføjelse som ekstraordinær Ret. For at begrunde, hvorfor Kommis-